

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **E. F.**, zastoupené JUDr. Ivanou Mikulovou, advokátkou se sídlem Třinec, Dvořáková 259, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 2.9.2013, o změně rozhodnutí žalované dne 4.7.2013, **ve věci povinnosti vrátit přeplatek na invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení č.j. 2.9.2013 **s e** pro vady řízení **zrušuje** a věc **s e** jí **vrací** k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náklady řízení **ve výši 3.146,- Kč** k rukám advokátky JUDr. Ivany Mikulové do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2.9.2013 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení změnila své rozhodnutí ze dne 4.7.2013 č.j. X tak, že podle ust. § 118a odst. 1 zákona č. 582 /1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů se žalobkyni ukládá povinnost vrátit České správě sociálního zabezpečení přeplatek na

invalidním důchodu, který vznikl za období od 18.7.2008 do 19.2.2011 v částce 57.134,- Kč, a to do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že rozhodnutím ze dne 4.7.2013 uložila žalobkyni povinnost vrátit tento přeplatek na invalidním důchodu, který vznikl za období od 3.11.1999 do 19.2.2011 v částce 280.633,- Kč, který po vyúčtování s nově vyměřeným důchodem a doplatkem dávky poukázaným od slovenského nositele pojištění je 68.158,- Kč. V řízení o námitkách žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaná zjistila, že žalobkyni byl rozhodnutím ze dne 16.11.1999 přiznán od 3.11.1999 plný invalidní důchod, který byl následně odňat a rozhodnutím ze dne 5.9.2001 jí byl přiznán od 20.9.2001 částečný invalidní důchod, který se od 1.1.2010 považuje za invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Při výpočtu výše těchto důchodů byly hodnoceny doby účasti na důchodovém zabezpečení získané před 1.1.1993 jako česká doba pojištění. Žalobkyně byla však k 31.12.1992 zaměstnána u organizace Kysucké pekárny a cukrárny, státní podnik Čadca, která podle údajů z obchodního rejstříku měla ke dni rozdělení České a Slovenské federativní republiky sídlo na území Slovenské republiky. Doby zabezpečení získané před tímto dnem se tedy podle čl. 20 Smlouvy považují za slovenské doby pojištění a k jejich hodnocení a vykazování je příslušný slovenský nositel pojištění. Na základě kontroly bylo zjištěno, že žalobkyni je vyplácen invalidní důchod ve vyšší výši než náležel. Žalovaná požaduje po žalobkyni vrácení vzniklého přeplatku podle ust. § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, když spatřuje zaviněné porušení právní povinnosti žalobkyně v přijetí, resp. nevrácení neoprávněných vyplácených částek dávky důchodového pojištění, ačkoliv musela z okolností předpokládat, že byly vypláceny ve vyšší částce než náležely. S ohledem na ust. § 118a odst. 3 citovaného zákona v napadeném rozhodnutí žalovaná dále konstatovala, že nárok na vrácení neprávem vyplácených dávek žalobkyni před 18.7.2008 zanikl. V další části odůvodnění pak žalovaná uvádí výpočet, kterým dospěla k vyčíslení přeplatku na důchodu za dobu od 18.7.2008 do 19.2.2011 ve výši 57.134,- Kč.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které poukázala na dříve uplatněné námitky proti rozhodnutí žalované, které obdržela dne 7.2.2013 a v němž jí byla uložena povinnost úhrady přeplatku na vypláceném invalidním důchodu ve výši 68.158,- Kč. Žalobkyně v těchto námitkách uvedla, že si nebyla vědoma nesplnění svých povinností ani svého úmyslu přijmout důchod nebo jeho část ve vyšší částce než jí náležel. Jestliže žalovaná měla k dispozici evidenční list důchodového zabezpečení za dobu od 9.12.1992 do 28.2.1993, byla chyba při stanovení výše důchodových dávek na její straně. Kromě toho žalovaná poukázala na zmatečnost odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Žalovaná se podáním ze dne 16.4.2014 vyjádřila k žalobě tak, že „provedla velmi podrobnou analýzu výše přeplatku za dobu od 18.7.2008 do 19.2.2011“ a že tento přeplatek činí nikoliv 57.134,- Kč, ale 8.256,- Kč. Navrhovala proto, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc jí byla vrácen k dalšímu řízení.

Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.9.2013 č.j. X je nepřezkoumatelné.

Žalovaná, jakožto správní orgán, je v řízení o důchodových dávkách vázána správním řádem, pokud zákon č. 582/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů nestanoví jinak (ust. § 108 zákona č. 582/1991 Sb.). Ustanovením § 68 správního řádu účinného od 1.1.2006 (zákona č. 500/2004 Sb.) jsou dány náležitosti správního rozhodnutí. Těmito náležitostmi jsou výrok, odůvodnění a poučení účastníků správního řízení. Podle odst. 2 věty první citovaného zákonného ustanovení ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků podle § 27 odst. 1.

Jak v daném případě vyplývá z obsahu dávkového spisu, z podané žaloby žalobkyně a z vyjádření žalované k této žalobě, je předmětem žalobou napadeného rozhodnutí povinnost žalobkyně vrátit žalované přeplatek na invalidním důchodu za dobu od 18.7.2008 do 19.2.2011 z výše naznačených důvodů. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí uvedla jednak, jakým způsobem tento tvrzený přeplatek vznikl, z čeho dovozuje povinnost žalobkyně přeplatek vrátit se zřetelem k ust. § 118 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění a jak k výši tohoto přeplatku dospěla. Poté, kdy žalovaná v odůvodnění konstatovala, že „v období od 18.7.2008 do 19.2.2011 vznikl přeplatek ve výši 57.134,- Kč“ a že má nárok na vrácení neoprávněně vyplácené dávky za uvedené období, uvedla následující: *„Účastníci řízení vznikl od 20.2.2011 do 19.9.2012 nárok na doplatek invalidního důchodu, neboť jí byl v uvedeném období přiznán a vyplácen starobní důchod, jehož výše byla nižší než výše nově stanoveného invalidního důchodu. Současně vznikl účastníci řízení nárok na doplatek důchodové dávky od slovenského nositele pojištění. Po zúčtování přeplatku na invalidním důchodu s doplatkem důchodové dávky jak z českého, tak slovenského systému důchodového pojištění bylo zjištěno plné uhrazení výše uvedeného přeplatku na invalidním důchodu za období od 18.7.2008 do 19.2.2011“*. Poté odůvodnění rozhodnutí žalované pokračuje v podrobném zdůvodňování povinnosti žalobkyně vrátit přeplatek na dávce důchodového pojištění podle ust. § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Podle ust. § 76 odst. 1, písm. a) soudního řádu správního soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Se zřetelem k výše naznačenému obsahu odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, v němž se na jedné straně odůvodňuje podrobně výpočet výše tvrzeného přeplatku na důchodu žalobkyně a důvody, ve kterých žalovaná spatřuje povinnost žalobkyně tento přeplatek vrátit, a na straně druhé se v němž uvádí, že bylo zjištěno plné uhrazení tohoto přeplatku není možno učinit jiný závěr než ten, že odůvodnění je nepřezkoumatelné pro jeho nesrozumitelnost.

S ohledem na výše uvedené krajský soud uvedené rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení podle odst. 4 téhož ustanovení. Pakliže žalovaná setrvá na svém závěru, že žalobkyně je

povinna přeplatek na invalidním důchodu vrátit, nové rozhodnutí odůvodní srozumitelným a přezkoumatelným způsobem nejen co se týče výše vzniklého přeplatku, ale i odpovědností žalobkyně za tento přeplatek tak, aby toto rozhodnutí mělo náležitosti stanovené ust. § 68 zákona č. 500/2004 Sb.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když v řízení úspěšné žalobkyni vznikly náklady v souvislosti s právním zastoupením advokátem v rozsahu dvou úkonů právní služby po 1.000,- Kč a dvou režijních paušálů po 300,- Kč, celkem 1.600,- Kč v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb. a s připočtením daně z přidané hodnoty 21% činí tedy celkem 3.146,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 10.10.2014

JUDr. Petr Indráček
samosoudce